

når man vurderer, om en sag kan vindes ved retten. Men jeg synes altså, at det er meget vigtigt at holde fast i den balance, så det vil jeg ikke ændre på.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når nu denne rapport decideret og direkte peger på det problem, at et stigende antal medlemmer af Dansk Folkeparti rejser et stigende antal sager, hvoraf nogle bliver behandlet under racismeparagraffen, og i andre bliver der givet tiltalefrafald, har ministeren så slet ingen forståelse for, at når regeringens støtteparti på den måde udtrykker racistiske holdninger, så påvirker det også hele vejen igennem, altså både anklagemyndighederne og videre ned gennem systemet med hensyn til, hvordan man behandler de her sager, altså når vi taler om sager med folk fra regeringens støtteparti?

Kl. 13.35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at i den debat, der foregår på europæisk plan, bliver der såmænd sagt så meget. Der er også folk, der har ment, at det var et problem, hvad kulturministeren havde sagt på et konservativt landsråd. Og til det er der simpelt hen bare at sige: Vi har en meget, meget vidtgående ytringsfrihed i Danmark, og vi er vant til at sige, hvad vi vil, og tale frit. Vi har så også en strafferetlig beskyttelse, i og med at vi både har en racismeparagraf og en blasfemiparagraf. Og vi har injurielovgivning, der kan være med til at beskytte enkeltpersoner og persongrupper mod racistiske udtalelser. Jeg synes, vi har en meget, meget fin balance i Danmark med hensyn til, hvor grænsen går for, hvornår noget bliver strafbart.

Jeg må så erkende, at i de andre europæiske lande har man en anden opfattelse af, hvor den grænse skal gå, og det ser jeg nok også den her rapport som udtryk for, men jeg mener altså stadig væk, at man når meget længere med den danske model end ved at vælge at begrænse ytringsfriheden, sådan som man gør i andre lande.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så lad mig bare give to eksempler på udtalelser, som ikke har givet anledning til dom efter racismeparagraffen, nemlig udtalelser om at betegne muslimer som henholdsvis kræftbylder og som en pest over Europa. Mener ministeren, at det ligger inden for den her vidtgående ytrings-

heds rammer, eller mener ministeren, at man måske burde se på, om ikke den slags udtalelser skulle behandles efter racismeparagraffen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige to ting til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Det første, jeg vil sige, er, at jeg har fuld tillid til, at anklagemyndigheden rejser de sager, som anklagemyndigheden mener kan bære at blive rejst ved domstolene.

Det andet, jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, er, at vi alle sammen har en forpligtelse til at tale ordentligt til hinanden og til at være med til at skabe et ordentligt debatklimate, og det medvirker jeg meget til hver en tid gerne til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 138

Hans Kristian Skibby (DF):

Mit spørgsmål drejer sig om den seneste udmelding, der bl.a. er at læse i Kristeligt Dagblad i dag, om ansættelse af fængselsimamer i de danske statsfængsler. Der har vi jo tidligere her i Folketingssalen haft en drøftelse – i hvert fald ministeren og jeg – den 18. januar, hvor jeg også stillede nogle spørgsmål med henblik på at få klarlagt, hvad regeringens holdning egentlig var til, hvorvidt staten skal finansiere imamers praksis og praktiseren i de danske statsfængsler.

Men det, der så er at læse i dag, er jo, at man vil til at lave en vejledning for, hvornår der i de forskellige fængsler skal tilbydes eller ligefrem skal være et krav om, at fængslerne skal ansætte en fængselsimam, fordi der, som der står i Ritzaus, er 23 pct. af de indsatte, som i dag har en anden etnisk oprindelse end dansk.

Der vil jeg gerne høre ministerens holdning. Er det en ordning, som ministeren er informeret om?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu indrømmer jeg, at efter at jeg er fyldt 40 år, så er min hukommelse ikke, hvad den har været, men som jeg erindrer det, så tror jeg faktisk, at sidst hr. Hans Kristian Skibby og jeg drøftede den her problemstilling i Folketingssalen, nævnte jeg faktisk, at der var en sådan vejledning på vej.

Regeringens holdning er altså den, at vi skal respektere, at alle, også de, der sidder som indsatte i Kriminalforsorgens institutioner, skal